Campionatul mondial de Șah

APĂRAREA SPANIOLĂ

ALB. Dr. MAX EUWE — NEGRU. W. SMISLOV

RUNDA 4-a, 2 MARTIE 1948

1. e2—e4	e7—e5
2. Cg1—f3	Cb8—c6
3. Nf1—b5	a7—a6
4. Nb5—a4	Cg8—f6
5. 0—0	Nf8—e7
6. Ff1—e.	b7—b5
7. Na4—b3	0—0

Aci se joacă deobicei 7... d6. Jucând rocada negrul își rezervă posibilitatea de a juca cunoscutul sacrificiul de pion al lui Marshal: 8 c3, d5 9 ed: Cd5: 10 Ce5: Ce5: 11. Te5: Ci6 cu mari complicații (vezi C.J.S. pag. 22) Adevărata intenție a negrului era însă — cum se va vedea din partidă — să atragă pe alb să joace 8,a4 (în loc de 8 c3), la care ar fi răspuns cu 8...Nb7!? 9.Ce 3 Cd4! 10Na2, b4. 11. Cd4: (mai bine Cd5) ed: 12. Cd5,

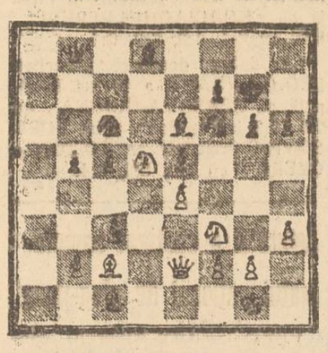

Cd5: 13. Nd5: Nd5. 14. ed: d3! cu avantaj pentru negru, cum s'a văzut într'o partidă Botwinnik—Bondarevsky, campionatul absolut al URSS 1941.

8.c2—c3	d7—d6

Albul n'a jucat 8.a4 și negrul revine la varianta normală.

9. h2—h3	Cc6—a5
10. Nb3—c2	c7—c5
11. d2—d4	Dd8—c7

S'a ajuns la poziția clasică a apărării în această variantă. Acum albul are de ales între închiderea jocului în centru prin d4—d5 sau deschiderea lui cu de5: sau dc5:

12. Cb1—d2	Ca5—c6

Aici se mai poate juca 12. cd: 13. cd: Cc6 evitând astfel atacul Rauzer care urmează în partidă (vezi C J S pag. 32 și 39).

13. d4:c5!	

Aceasta este singura continuare cu care albul poate spera să obțină un oare care avantaj. Sistemul pe care îl aplica Smislov în această partidă este cel mai bun pentru negru.

13...	d6:c5
14. Cd2—f1	Nc8—e6

Aci o analiză publicată în URSS în 1941 indică 14... Td8 15. De2 Ne6 16. Ce3 h6 17. g4 Nf8 18. g5 hg: 19. Cg5: Ce7 20. Ce6: cu șanse egale.

15. Cf1—e3	Ta8—d8
16. Dd1—e2	g7—g6

Mutarea cea mai solidă. 16... h6 slăbește prea mult flancul regelui (g2—g4 g5) iar 16... Tfe8 nu merge din cauza 17. Cg5 Nc8 18 Cd5! Cd5: 19. ed: Ng5: 20. Ng5: Ce7: 21. Tad1 cu avantaj pentru alb.

17.Cf3-g5	Ne6-c8
18.Nc1-d2	

Înainte de a putea întreprinde ceva albul trebue să-și termine dezvoltarea.

18...	Rg8-g7
19. Ta1—d1	h7-h6
20.Cg5-f3	Nc8-e6
21.a2-a4	Dc7-b8

Apără în același timp punctele b5 și c5.a4:b5 a6:b5

Ieșirea variantei Cigorin.

22.Nd2-c1	

Duce la schimbul turnurilor pe coloana "d". Impresia generală în acest moment a fost că Euwe joacă la remiză...

22...	Td8:d1
23.Te1:d1	Tf8-d8
24.Td1:d8	Ne7:d8
25.a4:d5	a6:b5
26.Ce3-d5!	

(Vezi diagrama No. 1)

O mutare strălucită după care albul obține avantaj. Calul nu poate fi luat după cum se poate vedea din variantele următoare:

I. 26... Cd5: 27.ed5:, Nd5: 28 Nh6:+ Rh6: 29.Dd2+, Rg7 30.Dd5: cu avantaj pentru alb.

II. 26... Nd5: 27.ed5:, Cd5: 28Ne4! și acum:

a) 28... Cde7 29 Dc3 cu dublu atac asupra punctelor c5 și h6.

b) 28... Cce7 20.Nd5:, Cd5: 30.Ce5: cu avantaj pentru alb.

c) 28... Dd6: 20.Db5: și albul domină toată tabla.

26...	Cf6-g8
27.Nc1-e3	c5-c4
28.b2-b3	

Atacul asupra pionului c4 atrage piesele negrului pe flancul Damei.

28...	Cc6-a5
29.Cf3-e5!	

Foarte frumos. Albul profită de momentana poziție proastă a pieselor negre pentru a organiza un foarte periculos atac la rege. Desigur se putea juca și simplu 20. Cd2, cb3: 30.Nb3:, Cb3 31.Cb3: și albul păstrează inițiativa.

29. .	c4:b3
30.Nc2-b1	Db8-b7
31.Ne3-d4	Rg7-h7
32.Cd5-f4	Ne6-c4

(Vezi diagrama No. 2)

Acesta este momentul decisiv al partidei. Toate piesele albe sunt ideal plasate pentru combinația decisivă care urmează.

33.Ce5:g6!	

Albul putea desigur juca și 33. Dg4 cu aproximativ același atac, fără sacrificii de material.

Și mutarea din partidă ar fi trebuit să ducă la câștig, dacă dr. Euwe ar fi continuat corect.

33....	f7:g6
34.Cf4:g6?	

Acest al doilea sacrificiu însă, compromite partida albului. După 34. Dg4 albul câștigă în toate variantele cum s'a văzut în analizele făcute după partidă. Negrul

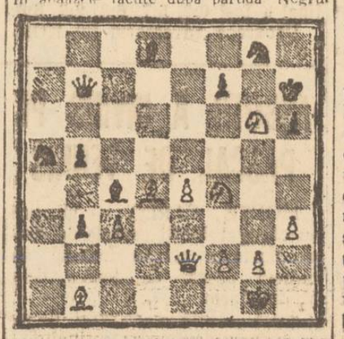

nu poate apăra suficient punctul g6 împotriva atacului alb cu e4-e5, h3-h4-h5; de ex. 34... Ce7 35.e5,Nf7 36.e6, Ne8 37 h4 și dacă 37..Ne7 atunci 38Cg6: iar dacă 37... C5e6 38.Nf6 și albul câștigă.

34..	Rh7:g6
35.e4—e5+?	

Ultima greșală după care partida este definitiv pierdută de către alb. Se pare că după 35.Df3 ar fi fost foarte greu pentru negru să găsească o apărare suficientă. Varianta principală ar fi următoarea:

35.Df3, Ne6 36. Df8!, Nb6 37. e5+, Rg5 38. g3!, Df7 39. Df7:, Nf7: 40 Nb6:, Cc4 41. Nd8+ Rh5 42 g4 mat: Dacă 4a Ce6 atunci 41 f4+, Rh5 42. g4+, Rh4 43. Rh2 urmat de mat imparabil. Dacă 37::: Rb5 atunci 38. Nb6: Db6: 39 Df3+ Rg5 40. Dg3 urmat de mat. Dacă negrul încearcă să scape de mat dând înapoi una din figurile atacate, atunci albul cu doi pioni pentru o figură și un atac puternic păstrează excelente șanse de câștig.

35...	Rg6—f7
36. De2—h5	Rf7—f8
37. f2—f4	

Atacul alb a ajuns la un punct mort. Negrul cu două figuri pentru trei pioni câștigă ușor.

37...	Nd8—b6
38. Dh5—f5+	Rf8—e7
39. Df5—h7+	Re7—d8
40. Nd4: b6+	Db7: b6+
41. Rg1—h2	Db6—e3
42. Dh7—f5	

Aci partida s'a întrerupt și dr. Euwe a cedat fără să mai continue jocul. Poziția este pierdută pentru alb.

CULTURA SPORTIVĂ

Afecțiunile musculare în atletism

AM GĂSIT DE CUVINȚA să tratăm acest subiect, din cauză că, spre marea noastră părere de rău, am asistat în ultimii ani la producerea unei serii întregi de asemenea accidente. Deobiceiu, niciun medic nu era în apropiere și cei prezenți, — manageri, antrenori, — iarăși spre regretul nostru, — nu posedă aceste elementare noțiuni de prim-ajutor.

PRINTR'O AFECȚIUNE SPORTIVĂ înțelegem o turburare, un deranj în bunul mers al funcțiunii totale sau parțiale ale unui sistem sau organ din complexul uman, provocată în mod accidental, fiziologic sau patologic, în timpul sau după prestarea efortului fizic.

I. CEA MAI FRECVENTĂ și simplă afecțiune este așa zisa durere sau febră musculară, cunoscută de mai toți sportivii, îndeobște la început de sezon când, după o pauză îndelungată, reîncep antrenamentele. Pentru vindecarea ei, empiricii noștri antrenori vechi, bazați pe dictonul popular „cu u pe cu'u se scoate", recomandau exerciții fizice și pe mai departe, dând astfel ocazia ca în organismul sportivului să se creeze o mai mare cantitate de toxine. Durerea musculară ceda după câteva zile, sportivul era extenuat și antrenorul satisfăcut. Dar n'am pornit cu intenția de a critica; să continuăm, deci:

Când suntem în prezența unei febre musculare, instituim următorul tratament:

Dacă durerile nu sunt prea mari un ușor masaj (effleurage) cu un liniment (Sloan's, Carmol, etc.) și pe urmă aplicăm căldură, fie recomandând îmbrăcăminte călduroasă, fie prescriind aer supraîncălzit. Personal, recomandăm următoarea metodă, practicată cu succes de noi. Anume, înmuierea unui prosop gros în apă rece, împăturirea lui în patru, șase straturi, aplicarea pe mușch (regiunile dureroase) și călcarea cu fierul de călcat, dela periferie spre centru (gambă, coapsă, trunchiu).

Oricare este metoda urmată, scopul este același: ajutarea excreției, care în acest caz se face prin dilatarea porilor pielei sub acțiunea căldurii, iar aplicând massajul (effleurage) vom intensifica circulația capilară și venoasă, mărind astfel debitul de sânge arterial (oxigenat), la nivelul mușchilor.

AFECȚIUNE ceva mai serioasă este contuziunea, fie prin lovire, fie prin cădere, a cărei urmare este, mai întotdeauna, un hematom. (Prin

hematom se înțelege un chiag de sânge provenit din ruptura unui vas sanguin, la nivelul țesăturilor de sub piele). Acesta se caracterizează, după cum vom vedea mai târziu la ruptura musculară, de aceasta din urmă, prin durere localizată și tumefacția (umflarea) regiunii contuzionate precum și învinețirea ei, după 10—14 ore. Primul lucru la care trebue să ne gândim în aceste cazuri, este hemostaza (oprirea scurgerii sângelui, care se realizează cu comprese reci, — sau, dacă avem la îndemână, o pungă cu ghiață, ce se vor aplica în prima zi. In plus, imobilizarea regiunii, interzicând orice efort fizic. Din a doua zi, tratamentul va consta din masaj și căldură. Masajul sub formă de effleurage extrem de ușor, așa fel în cât cel massat să aibă impresia că i se plimbă, pe regiunea massată, sute de furnici. Căldura, o recomandăm, în afară de îmbrăcămintea călduroasă, sub formă de raze ultrascurte, care ajută la o mai rapidă resorbție a hematomului.

CEA MAI SERIOASĂ categorie a leziunilor sportive musculare, este ruptura musculară, în termen consacrat, ciacajul. Cauzele lui sunt multiple. Autori izolați (Bolgey, Pagenstecher) sunt de părere că ciacajul survine aproape întotdeauna, la o sforțare cu care sportivul n'a fost obișnuit și pentru executarea căreia, a dozat rău efortul. Majoritatea autorilor (H. Pirker—Wunderlich, etc.), acuză oboseala drept cauză preponderentă în producerea ciacajului. Personal, sunt de părere că rupturile musculare sunt deobiceiu, consecutive practicării unui efort intens, fără o prealabilă „preîncălzire" a mușchilor, atât de bine cunoscută de atleți.

Acuma, mă limitez la a recomanda, la începutul antrenamentului în vederea oricărei probe atletice, cel puțin 15 minute încălzire. Deci nu un tur de pistă!

EXPLICAREA FENOMENELOR FIZIOLOGICE ce se petrec în mușchi, înainte, în timpul și după ruptură, deasemenea formează subiectul unui viitor articol. Acuma, vom trece peste aceste lucruri.

Dar să vedem cum ne putem da seama dacă leziunea este, într'adevăr, o ruptură. In primul rând, observăm poziția în care preferă să stea accidentatul. Dacă aceasta caută să apropie tendoanele mușchiului, suntem cu certitudine în prezența unei ruperi. Pe urmă, întrebăm de ce natură a fost durerea în chiar momentul accidentului. Dacă a fost vie, asemenea unei șfichiuiri, a unei lovituri primite cu un baston de trestie, ruptura se confirmă. Pe urmă, privim și palpăm locul dureros — lucru destul de greu, deoarece dealtfel, fiindcă durerea deobiceiu iradiază și în alte regiuni — și de cele mai multe ori vom vedea o mică adâncitură, și dela câteva minute până la 5—6 ore, va apare, în mod precis, un hematom (chiar de sânge).

Ce facem, imediat după ce am efectuat manoperile de mai sus?

Aplicăm, imediat, comprese reci sau dacă avem la îndemână, o pungă cu ghiață, pentru hemostază (oprirea revărsării sângelui). După aceea, imobilizăm regiunea lezată. Din a doua zi, putem institui un tratament constând din ședințe de băi cu aer supra încălzit, raze ultra-scurte. Masajul, abea după 3—4 zile, constând din o ușoară vibrare. Interzicem efortul sportiv până la vindecarea completă. Unii autori recomandă legarea regiunii cu un pansament elastic și alții recomandă pansamente cu bucăți semicirculare de leukoplast, aranjat ca țiglele pe acoperiș (dachziegelverband).

Enea Ghiuriță

CRONICA TURISTICĂ

de I. SALTER

Într'una din ședințele comitetului FRFA, ținută în luna Noembrie a anului trecut, la cererea OFICIULUI NAȚIONAL DE TURISM, figura pe ordinea de zi întocmirea unui program — ciclu de conferințe, menit să pregătească din rândurile tineretului nostru viitoarele cadre. Comitetul federal, având întregul sprijin al ONT-ului și colaborarea unor elemente din societățile federalizate, azi fuzionate într'o singură asociație, a pornit la lucru. Ținând seamă de scopul urmărit prin aceste conferințe, adevărată școală pentru pregătirea conducătorilor de mâine în turism, programul a fost întocmit cu deosebită grijă.

Inaugurate în ziua de 5 Ianuarie a.c., în prezența d-lui dr FR SCHULMAN, directorul ONT, conferințele însoțite de filme și dispozitive în culori au urmat cu regularitate în fiecare Joi, în sala BNR (imobilul din str. Lipscani nr. 16, București). Ele au atras în prim rând un număr de UTM-iști și UNSR-iști, care începând chiar dela a doua conferință au ocupat toate locurile rezervate lor Odată cu scurgerea vremii și această curând după data inaugurării, rândurile auditorilor se mărea.

Mulțumirea pe care o au organizatorii acestei școli — azi când ne apropiem de închiderea ei — stă în faptul că, fără o prezență obligatorie, lipsită deci de facerea apelului, semnarea condicei sau aplicarea vreunei sancțiuni acelora care lipsesc — numărul tineretului care a înțeles pe de o parte însemnătatea turismului, pe de altă parte grija pentru binele și folosul lor, ătate de acei cărora le-a fost încredințată conducerea și desvoltarea drumeției românești a ajuns să ocupe până la ultimul loc, chiar și în picioare, spațioasa sală de conferințe

O dovadă în plus că atunci când se stă în mod sincer în slujba colectivității muncitoare, ea răspunde cu entuziasm la orice chemare, o constitue prezența ei numeroasă. Acesta este încă un motiv care ne face să continuăm cu mai mult elan și perseverență pe drumul muncii constructive. In felul acesta vom asigura și prin drumeție un trai mai bun tuturor cetățenilor cinstiți și devotați progresului Republicii Populare Române.

COLȚUL TEHNIC

Driblingul în basket-ball

SUB DENUMIREA DE DRIBLING, se înțelege conducerea mingii. Această conducere constă dintr'o serie de loviturii date mingii cu o singură mână, de un jucător care vrea să se deplaseze pe teren, fără a călca regulile jocului.

Jucătorul suprapune mâna pe minge cu degetele ușor desfăcute și, printr'o mișcare de împingere făcută de mână și degete, lovește mingea în pământ în jos sau înainte. Pentru a obține un control mai bun asupra mingii, ea nu trebue lovită cu podul palmei, ci împinsă cu toată suprafața palmei, care are tot timpul o formă concavă. Mișcarea se face mai mult în articulația cotului și mai puțin în cea a umărului. Articulația pumnului trebue menținută tot timpul fixă. Capul este ușor aplecat înainte.

Mișcarea de împingere a mingii trebue făcută cu aceeași intensitate, pentru ca ea să sară la o înălțime constantă.

Înălțimea la care ea trebue să sară nu trebue să depășească nivelul pieptului. Dacă mingea va sări mai sus, controlul asupra ei va fi îngreunat, iar jucătorul va trebui să-și micșoreze viteza deplasării situația aceasta favorizând un jucător advers care va putea să intercepteze balonul. In caz că ea sare mai jos de nivelul pieptului jucătorul fiind nevoit să se aplece prea mult înainte, nu poate urmări nici jocul și nici mișcarea celorlalți jucători pe teren.

Viteza deplasării în dribling depinde de unghiul sub care este lovită mingea în pământ; cu cât unghiul este mai mare, cu atât săritura mingei tinde către perpendiculară fapt care micșorează viteza jucătorului. Lucrurile se petrec invers când unghiul este mai mic.

Pentru a schimba unghiul de revenire al mingiei sau pentru a devia săritura mingei lateral de pe linia de deplasare a jucătorului, acesta trebue să pună mâna în diferite puncte alesuprafeței mingiei prin mișcarea corespunzătoare a brațului.

Dacă mingea este condusă drept înainte, cu un unghiu mare de revenire, mâna se găsește ceva mai jos de punctul cel mai înalt al suprafeței și cu cât unghiul de revenire se micșorează, cu atât mâna va trebui pusă pe punctul cel mai înalt al suprafeței mingiei.

Când un jucător vrea să ocolească un adversar, trebue să imprime mingei o mișcare laterală, lovind-o după situație, în partea dreaptă sau stângă.

Pe lângă conducerea cu un singur braț se întrebuințează adeseori mai ales pentru ocolirea unui adversar, sau pentru schimbarea de direcție a mingiei conducerea alternativă cu brațul stâng și drept.

In cazul acesta, principiul driblingului se păstrează însă mingea nu mai este trimisă drept înainte, ci suferă o mică deviere laterală spre brațul opus. In general, driblingul se întrebuințează în următoarele cazuri:

— Când un jucător nu are cui să paseze mingea, ceilalți coechipieri fiind marcați de adversari;

— Când un jucător care are mingea poate să ocolească un jucător și să execute singur o aruncare la coș;

— Când un jucător care a primit mingea poate să se deplaseze nestingherit spre coș.

In toate cazurile de dribling, mimingea poate să ocolească un jucător și jucătorului. Pentru aceasta nu se va dribla cu unghiuri prea mari de revenire a mingei.

PROFESORUL DE EDUCAȚIE FIZICĂ

(Urmare din pagina 6-a)

III. Pregătire de specialitate

— cunoștințe a) generale: cultură generală, politică, socială.
b) speciale, tehnice
c) pedagogice
d) psihologice
e) bio-fiziologice
— experiență, cât mai variată și îndelungată.

*

Este neîndoios că enumerarea aceasta nu e limitativă și poate nici cea mai justă. Ea are în schimb darul de a ne oferi o părere despre ce trebue să fie educatorul fizic — îndrumător și creator al tineretului și tot odată deschide larg porțile înțelegerii unei bune pregătiri a cadrelor. Școlile de instructori, antrenori sau îndrumători sportivi sunt astăzi o necesitate. Tineretul școlar, universitar, muncitoresc, tineretul din brigăzile de muncă voluntară sau din organizațiunile populare pășește decis pe calea progresului

și culturii. Pregătirea și calitățile îndrumătorilor le va lumina drumul ce duce spre binele societății noui.

Mihai Epuran

NU-I UȘOR SĂ JOCI BASKET-BALL

(Urmare din pagina 6-a)

Aruncarea la coș

Antrenament, antrenament și iar antrenament.

— Aruncă dela piept abia evitând bărbia și cosul va fi sigur.

— Aruncă cu degetele. Ține palmele îndepărtate de balon.

— Învață-te să marchezi fără ajutorul panoului.

— Aruncă la coș numai când ești în punctul cel mai înalt al săriturii

— Nu trage când nu ai echilibru stabil.

— Nu trage când ești prea departe de coș.

— Nu arunca la coș în mod fantezist.

Feinta sau dribblingul

— Stai aplecat când joci și feintează des.

— Schimbă rapid direcția de alergare.

—Oprește-te brusc pentru a scăpa de adversar.

— Folosește pivotul — ferește mingea de adversar și poți să pasezi nestingherit

— Caută să ai totdeauna cel puțin un umăr înaintea adversarului pe care vrei să-l driblezi.

— Lovește balonul numai cu degetele ținând mâna "moale" în timpul dribblingului.

— Dribblează ținând balonul la înălțime mică.

— Nu ulta — mingea fuge mai repede decât tine — deci pasează nu dribbla.

(Va urma)

Miron Georgescu

DECATHLONISTUL

(Urmare din pagina 6-a)

aștepte poenitura pistolului, cineva dintre concurenți țâșni înainte. După el — ceilalți. Cu un efort de voință Volcov rămase în grup. Sirena îi întoarse pe toți înapoi. Plecare furată! Din nou se dă startul. Kuznețov făcu înainte cu vreme o mișcare. Înapoi! "A ești nervos? Din nou o plecare furată. Încă una și încă una. Și fiecare greșeală a adversarului îi dădea lui Volcov siguranța în victorie, avea asupra lui un efect de calmare. In nervozitatea celorlalți își culegea el calmul său. A șasea a șaptea plecare furată. Incordarea atinse limitele. Din nou o poenitură. Concurenții porniră. Și amândoi, parcă legați de un lanț nevăzut, într'un ritm de fier neîntrerupt, lăsând după ei gard după gard, necedând unul altuia nici o fracțiune de secundă. Volcov și Kuznețov atinseră în același timp panglica dela sosire. Totuș cronometrorii dădură preferință lui Kuznețov. O zecime de secundă micșoră diferența până la 12 puncte. Intr'adevăr lupta se înfrigea...

Aruncarea discului aduse o victorie detașată lui Kuznețov. 38,86 m. a parcurs discul aruncat de dânsul. Primele două încercări ale lui Volcov au fost foarte slabe: discul deabea ajunsese la 35 m. Înainte de a 3-a încercare Leon Lipkind care până în momentul acela îi urmărise pe elevul și prietenul său din tribună, se apropie de Volcov.

— „Volodea, mai multă forță" — spuse el. Mai multă forță! Antrenorul îi amintea totdeauna despre forță. Doi ani în urmă, chiar dela începutul lucrului în comun, el puseseră accentul pe acumularea de forță, închinând acestui element un an întreg. Gimnastica și cross-

surile formau regimul din fiecare zi a lui Volcov. Exercițiile cu mingi grele medicinale deveniseră un obicei zilnic. Dar antrenorului i s'a părut puțin. Atunci elevul său păși în sălile de atletism greu. Aci el lucră la bare și chiar pe covorul ringului de lupte. Și numai primăvara, când muschiși se întăriseră, Volcov a ieșit pe stadion.

Un an întreg fu consacrat lucrului în aer liber. El își însușî elementele alergărilor tehnica aruncărilor, mecanica săriturii cu prăjina, cunoscu secretele vitezei și legile rezistenței. Acum trebuia să-și deschidă pușcuța cu forță și în două zile să cheltuiască economiile a doi ani.

A treia încercare îi costă multă energie și-i dărui un 36,04 m. cu 2 m. și jumătate mai slab decât aruncarea lui Kuznețov. Acum Volcov rămânea în urmă cu 57 puncte.

Incepuse al treizecilea ceas dela deschiderea luptei când decatlonistii prinseră în mâinile lor prăjinile de bambus. Stacheta urca neîncetat, trecut de 3 m, dar Volcov și Kuznețov răspundeau mereu la apelul oficial lor „Nu sar"! In sfârșit Kuznețov și după el Volcov trecură ușor „pentru încercare" 3,20 m. Înălțimea următoare 3.30 m. fu refuzată de amândoi. Din prima încercare sunt trecute 3,40 3,50 3.60. A rămas nedărâmată stacheta care marca 3,70m Toți cei lalți eșiseră din luptă și cei doi rămaseră să lupte singuri. Și dintr'o dată Volcov înțelese că acum se hotărăște soarta luptei. Desigur că și Kuznețov știa acest lucru. Înălțimea de 3,80 m. Prima încercare a campionului este nereușită, Volcov păși pe culoar. Niciodată nu sărise mai mult de 3,70. Dar azi, o știa bine, trebuia să sară. El ridică prăjina și porni la atac. Sborul. Stacheta rămase sus 3,80 a fost trecut! Dar Kuznețov nu va reuși. Dar din a 3-a încercare campionul reușește. Inseamnă că va trebui să se sară la 3,90. Înaintea lui Dege țele se crispează pe netezimea bambusu lui, picioarele îl poartă sgure pe culoar. Apare pentru o clipă stacheta vibrândă.

se răstoarnă oficialii, spectatorii, pata galbenă a nisipului...

Tăcerea de moare se rupe, o explozie de aplauze, strigăte. Înălțimea a fost trecută.

Trei încercări nu au adus succes lui Kuznețov, campionul a ieșit din probă și atunci Volcov ceru să se pună 4 m. „Nu trebuie economisește-ți puterile!" insistau prietenii dar pasiunea luptei îl cuprinsese. Două încercări — două nereușite și Volcov hotărâ să renunțe la a treia. Da, se vede că prietenii avusesera dreptate și degeaba și-a cheltuit din prețioasele sale forțe.

50 puncte i-au adus lui Volcov cei 10 cm. câștigați asupra lui Kuznețov și în felul acesta înainte de aruncarea sulițe ei nu mai pierdea decât șapte puncte.

Lemnul ușor, ascultător încremeni în mână. Ca și când s'ar furișa își începu Volcov avântul, apoi ultimele mișcări bruște — și sulița sbură, spărgând norii tinând o melodie monotonă, pitiș toare. Când i se comunică rezultatul 60,89 m. Volcov răsuflă ușurat și vesel: și de data aceasta sulița nu l-a înșelat. Nu va mai putea recupera Kuznețov cele două sute puncte pierdute.

Volcov se înfășură în pătură și se culcă pe o bancă a tribunei, cu fața în jos, cu capul pe mâini. Trebue puțină odihnă înainte de ultima probă, 1500 m. plat. Mirosul proaspăt al lemnului umed îi amorțea capul greu, îl îndemna la somn.

Volcov închise ochii și numai atunci simți enorma apăsătoarea oboseală e care era cuprins. Totul parca ardea înăuntrul lui, setea era chinuitoare Două zile s'a luptat cu această cumplită sete; i se părea că sa uscat tot în aceste 36 ore și acum se liniștea la gândul că a mai rămas puțin de răbdat, foarte puțin, că va reuși cumva să alerge cele 4 tururi și atunci... atunci.

Parcă în vis auzi un glas îndepărtat: „Pentru doborîrea recordului Uniunii Sovetice la decatlon, Vlad. Volcov trebue să parcurgă 1500 m. într'un timp mai scurt de 4 minute 40 secunde"

Dar aceasta ce mai este? Recordul Uniunii? El nici nu se gândise la o asemenea posibilitate și deaceea nu calculase punctajul. Dar aceasta însemna că mai trebuesc forțe însă Volcov simți că nu mai are putere far fiecare minut de atipire îi fura resturile acestei tensiuni nervoase care trebuia să-i înlocuiască energia risipită Volcov se ridică cu greu și cobori din tribună. Trebue să alerge imediat. Dar arbitrul dădu nepăsătorios din umeri: „Sunteți ultima serie, peste vre-o patruzeci minute".

Aceste patruzeci minute care i s'au părut o veșnicie. Volcov le-a consumat plimbându-se în lungul tribunei, căutând să păstrele ultimele rămășițe ale excitației.

Volcov nu-și aduce aminte cum a decurs această alergare. Se pare că a luat conducerea imediat dela pleacre deși nu dorea să conducă. Alura l s'a părut slabă și apoi el mergea primul și nu putea să se controleze.

In urma lui concurenții slăbiră imediat. La turnanta treia stătea antrenorul strigându-i secundele, dar Volcov nu auzea nimic. Capul i se învârtea iar tot corpul parcă-i ardea. Picioarele se desfăceau cu greu de pământ; păreau umplute cu plumb Gâtul se frângea. Tribunele țipau și tropăiau. Din această cauză capul îmi fu tar strigătele păreau lovituri de ciocan. Insfârsit iată ultima linie dreaptă, linia de sosire Dintr'odată le urechile sale ajunse o voce femenină emoționantă:

— Vo-vaț Mai tare! Vo...

Rezultatul definitiv împreună cu sutele de felicitări prietenești l-au găsit pe Volcov la bufet unde înghițea cu lăcomie sticlă după sticlă cu apă îndulcită, răcoritoare. El se îndreptă spre vestiare pentru a se îmbrăca și neavând încă timp suficient ca să-și dea seama conștient de cele 7159 puncte, nou record al Uniunii și cel mai bun rezultat din lume din acel an, căzu pe pat și adormi însfârșit, doborît de oboseală.